

AUTOR: Katarzyna Mieleszko

TYTUŁ WARSZTATU: Mikrohistorie. Pamięć, mit, mechanizmy wyobraźni

CEL: Celem warsztatu jest zapoznanie uczestników z ideą wykorzystywania gotowego przedmiotu w sztuce.

Z jednej strony spojrzymy na rzeczy codziennego użytku jako na repozytoria ludzkiego doświadczenia, a z drugiej wskażemy strategie artystyczne umożliwiające wyjęcie owych przedmiotów z ich praktycznego i utylitarneho charakteru w sztuce współczesnej.

WIEK UCZESTNIKÓW: Młodzież w wieku 16 - 19 lat

LICZBA UCZESTNIKÓW: Maksymalnie 25 osób

MIEJSCE: Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie

Wystawy: „Co widać. Polska sztuka dzisiaj” (www.cowidac.artmuseum.pl/pl) oraz

„W niedalekiej przyszłości” (www.artmuseum.pl/pl/wystawy/w-niedalekiej-przyszlosci/1)

CZAS: 1h 30min - 2h

PRZEBIEG: Omówienie tematu na podstawie prac zebranych na wystawie oraz tekstów dodatkowych, umożliwiających rozszerzenie kontekstu i lepsze zapoznanie się problematyką warsztatów.

Omawiane prace i związane z nimi tematy:

Slavs & Tatars, „Pray Way”

- Strategia grupy: estetyka bazaru, wychodzenie poza antropocentryzm, lokalność opowiadana przedmiotami i roślinnością („folk jest bardziej radykalny niż punk”); wizja heterogenicznej kultury zamiast fantazmatu monolitycznego Wschodu.
- Łączenie motywów różnych kultur, np. turecki pulpit do czytania świętych ksiąg „skrzyżowany” z irańskim

MUZEUM
sztuki
nowoczesnej
w warszawie

Fundacja
Orange 

salonem herbacianym.

- Miron Białoszewski, wiersz do wyboru (ukazujący inne postrzeżenie przedmiotu).

Żanna Kadyrowa, „Asfalt”

- Z czym kojarzy się praca? Ćwiczenie na wyobraźnię, poszukiwanie analogii.

- Inne prace Kadyrowej – estetyka remontu, modernizacja, pomnikomania, rzeźba w przestrzeni publicznej, zainteresowania materiałowe.

- Emancypacja prostych, biednych bądź niezauważalnych materiałów, transformowanie ich w coś innego.

Monika Sosnowska, Bez tytułu

- Na czym polega zabieg artystki? Dlaczego w taki sposób przekształciła obiekt?

- Przedmiot jako nośnik historii. Antropologia rzeczy.

- Pomnik drobnej przedsiębiorczości, symbol przemian, kontynuacja wątku modernizacji, obecnego w pracy Kadyrowej.

Klara Liden, Bez tytułu

- Z czego składa się instalacja? Po co artystka wykorzystwała pozyskane z ulicy przedmioty?

Jaki efekt daje zawieszenie lampy? O czym mówi takie zestawienie przedmiotów?

- Narracje o mieście, mechanizmy miejskiej dżungli, wykluczający miastocentryzm. Materia miasta jako budulec sztuki.

- Wycofanie się z przestrzeni publicznej do prywatnej, intymnej przestrzeni domu. Uniwersum domowych sprzętów.

MUZEUM
sztuki
nowoczesnej
w warszawie

Fundacja
Orange 

Gizela Mickiewicz, „Nie za daleko” i „Cofanie wzroku na najbliższy plan”

- Ukryte znaczenia codziennych sprzętów. Przyjrzenie się, jak artyści modyfikują znaną rzeczywistość.
- Kontekst: Wisława Szymborska, „Mała dziewczynka ściąga obrus” – percepcja dziecka, przedracjonalny gest doświadczenia świata i interakcji z jego wszystkimi zjawiskami.
- Rola wyobraźni w kształtowaniu codzienności.

Michał Budny

- Pytanie o materiał i nastrój pracy; delikatność i modelarska estetyka obecna też w innych realizacjach tego artysty.
- Dyskusja na temat statusu dzieła. Czy wykorzystanie takich materiałów i przedmiotów deprecjonuje je jako dzieła sztuki? Co w tych pracach budzi wątpliwości zwiedzających? Forma wykraczająca poza tradycyjne dzieła sztuki (konteksty: arte povera, minimalizm, Marcel Duchamp, pop art).

Mirosław Bałka, „Być”

- Zestawienie obiektu z wczesnymi pracami artysty na prezentacji kolekcji. Jak zmienił się sposób myślenia artysty?
- Kontekst: koło rowerowe Marcela Duchampa. Mechaniczne vs organiczne.
- Przedmiot reprezentujący człowieka.

Katarzyna Mirczak, „Narzędzia zbrodni”

- W jakiej konwencji zostały wykonane fotografie przedmiotów?
W jaki sposób artystka podeszła do tematu? Kontekst archeologicznej ewidencji.

MUZEUM
sztuki
nowoczesnej
w warszawie

Fundacja
Orange 

- Janusowa twarz przedmiotu, podwójne znaczenie, oswojone i zarazem mroczne, makabryczne obiekty.

Kontekst: Freudowska kategoria „niesamowitego”.

- Kontekst: Podarunek Man Raya – pozbawienie przedmiotu jego pierwotnej funkcji, otwarcie na nowe sensy.

Marzena Nowak, „Wobec przestrzeni jestem wyłącznie ciszą”

- Co przedstawia praca? Jak można wytłumaczyć zastosowanie nietypowego materiału?

- Archeologia kultury materialnej dzieciństwa, wspomnienie odkładające się w przedmiocie.

- Rzeczy jako emocjonalne rejestry doświadczenia.

- Fragment „W stronę Swanna” Marcela Prousta – w książce smak magdalenki przywołuje miłe wspomnienia, na wystawie widok przedmiotu przywołuje nieprzyjemne zdarzenia z przeszłości.

- Pamięć jako przywoływanie nastroju, nie tylko chronologiczna klasyfikacja zdarzeń.

EFEKT: Zapoznanie uczestników z możliwościami różnego wykorzystania przedmiotów codziennego użytku i wyrwania ich z utylitarne go i praktycznego charakteru. Przedmioty te w nowym artystycznym kontekście mogą tworzyć ciekawe obiekty, a także stwarzać nowe konteksty i odwołania. Omawiane prace pokazują, w jaki sposób przedmioty są świadectwem ludzkiej działalności, co mówią o człowieku i jakie kryją się za nimi historie, doświadczenia i emocje.

WYKORZYSTANE METODY: Rozmowa wprowadzająca, interpretacja i analiza porównawcza prac na wystawie, nawiązywanie do wielu dzieł kultury i wykorzystywanie ich kontekstu podczas dyskusji na zadane tematy.

MATERIAŁY: omawiane prace

KONTAKT / STRONA WWW: www.artmuseum.pl/

MUZEUM
sztuki
nowoczesnej
w warszawie

Fundacja
Orange 

Projekt realizowany w ramach programu Fundacji Orange.

MUZEUM
sztuki
nowoczesnej
w warszawie

Fundacja
Orange 

Materiał dostępny na licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 3.0 Polska (licencja dostępna pod adresem: creativecommons.org/licenses/by/3.0/pl)